

Over REUT, het weer en over vogels die bij nacht en ontij de trektelpost in het Corversbos in Hilversum passeren ging de lezing van Fred van Klaveren tijdens de 14 Noordhollandse Vogeldag. Serieus, maar ook vol humor.

A.J. van Klaveren

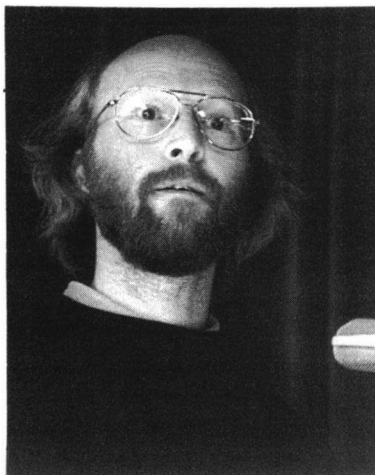
Trektelpost Corversbos is op zoek naar aparte gasten

Er zijn erbij, die huren een boot en varen ermee van Vlieland naar Zeeland om daar locaties te bekijken, waar ooit een zeldzame gast heeft gezeten, een soort bedevaart dus. Het meeste medelijden moeten we echter hebben met vogelaars, die wortel schieten op een akker zoals die in het Corversbos in Hilversum.

Op die akker hoor je uit de kelen van vogelaars de vreemdste kreten en de allervreemdste kreet is REUT. "Reut" is een verbastering van het Engelse woord "row" en dat betekent rij. Bij ons op de telpost betekent het: heel veel vogels. Het staat ook voor enthousiast en gedisciplineerd, ontspannen en gezellig vogels tellen met elkaar. En dat is dan ook de doelstelling van de telpost. Ik ga het hebben over het Corversbos, de trek, de tellers, de aantallen en het weer. En u zult snel merken dat weer en wind de belangrijkste factoren zijn op onze telpost.

De meeste trek krijgen we uit noordwestelijke richting en dat is heel vreemd, omdat de meeste vogels noordoost-zuidwest vliegen. Maar dat zijn waarschijnlijk vogels, die vanuit het oosten en noordoosten komen, bosvogels vooral, die de flanken van de Utrechtse heuvelrug richting Hilversum volgen en dan automatisch op de telpost terechtkomen. Het kan ook zijn, dat ze de

14 N.H. Vogeldag

Fred van Klaveren

oude randmeren volgen en dan noordwest aanhouden, dus niet doorschieten richting Utrecht en Zeeland, maar hier de rand van de randmeren volgen, daarna afbuigen ter hoogte van Eemnes en dan de telpost passeren. Een andere belangrijke trekrichting komt vanuit de Flevopolder langs Muiderberg en Muiden en last but not least trekken vogels over het Corversbos. Bekijken we de telpost van iets hoger niveau, dan zien we dat de telpost ligt aan de kop van de graanakkers, deels rogge, haver en tarwe heeft er ook gestaan en drie maisblokken. Rondom de telpost heb je verder bos. Er zijn dus mogelijkheden voor vogels om te slapen. Die beesten die in het bos slapen, zien wij 's mor-

gens als ze weer op pad gaan, richting elders. Dat is natuurlijk hartstikke leuk als dat een wilgengors is, maar als dat 800 groenlingen zijn, die de hele morgen rond je hoofd cirkelen, dan krijg je daar wel eens genoeg van, behalve dan als je normaal nooit groenlingen had. Het maisveldje bij de telpost is erg belangrijk. Ik heb daar wel eens een berekening van gemaakt en ik denk dat er jaarlijks op de telpost tussen de 8.000 en 10.000 vogels verblijven. En dat is dus in de periode van half juli tot half november, mits dat mais er in november nog staat natuurlijk. Dit jaar was het er al vroeg af, maar meestal gebeurt dat eind oktober. We kunnen deze maisvelden beschouwen als een enorme Gooise matras, waarin dus al die trekvogels slapen, met name rietgorzen en vinkachtigen, kwikstaarten, zelfs zwaluwen hebben we er in gezien.

Wat is nu eigenlijk de trek? Een trekteller zegt natuurlijk: alles is trek, dan kom ik tenminste aan mooie flinke aantallen, maar als je bijvoorbeeld akkervogels neemt, is dat niet het rasvoorbeld van trek. Maar een echte akkervogel als de patrijs komt in het Corversbos niet voor. Toch hebben we vorig jaar een patrijs gezien. Die kwam gewoon aanvliegen, dus u begrijpt dat de trekteller meteen op zijn hoede

is en de patrijs graag noteert als trekvogel.

Moeilijker is het met allerlei soorten bosvogels die tamelijk algemeen zijn in de omgeving, zoals de staartmees. Trekvogels van formaat zijn ook de wespendif en de boomvalk, beide broedend in de omgeving. Zij verblijven rond juli en augustus regelmatig rond de telpost en het is soms moeilijk uit te maken of ze dan trekken of niet.

In de praktijk sta je vroeg op, heel vroeg zelfs, want je moet hier zijn een half uur voordat de zon opgaat. En een half uur voor zonsopgang is er al flinke trek, dus is het op je qui-vive zijn, zeker als het helder is, want dan gaan er al aalscholvers. En zoals u weet zijn die pikzwart en die vallen dus niet op, dus bij het minste licht proberen we ze meteen te traceren. Als het begint te gloren bij zonsopgang komen de

eerste vinken door. U zult zeggen, dat is duidelijk, makkelijk te herkennen met dat witte schildje, maar niets daarvan. Het is nog tamelijk donker en vinken zijn deels nachttrekkers, dus die gaan solitair op pad en zodra het licht begint te worden, hebben wij gemerkt, dan gaan ze klonteren. Ze zien elkaar en horen elkaar en dan gaan ze als groep door. Dat is prettig, want als groep zijn ze natuurlijk veel eerder en beter te zien.

Moeilijker is het als er sprake is van fall, (Engels woord voor vallen). Die beesten vallen dan na de nachttrek in de begroeiing in de omgeving neer. De meeste verblijven in het maisveld en dan weet je niet zeker wat het is. Ik geef u op een briefje, dat dat niet leuk is, als het zo druk is. Het is natuurlijk heel leuk om vogels te kijken, maar ik denk dat ieder bij dit soort tellingen blij is

dat de tijd voorbij is, want het klinkt een beetje negatief en is een beetje cynisch bedoeld, maar als je 80.000 vogels hebt gezien in ongeveer 80 soorten, dan begrijpt u wel dat je heel wat gemist hebt. Je mist dan misschien wel een essentiële piek, dat komt heel vaak voor.

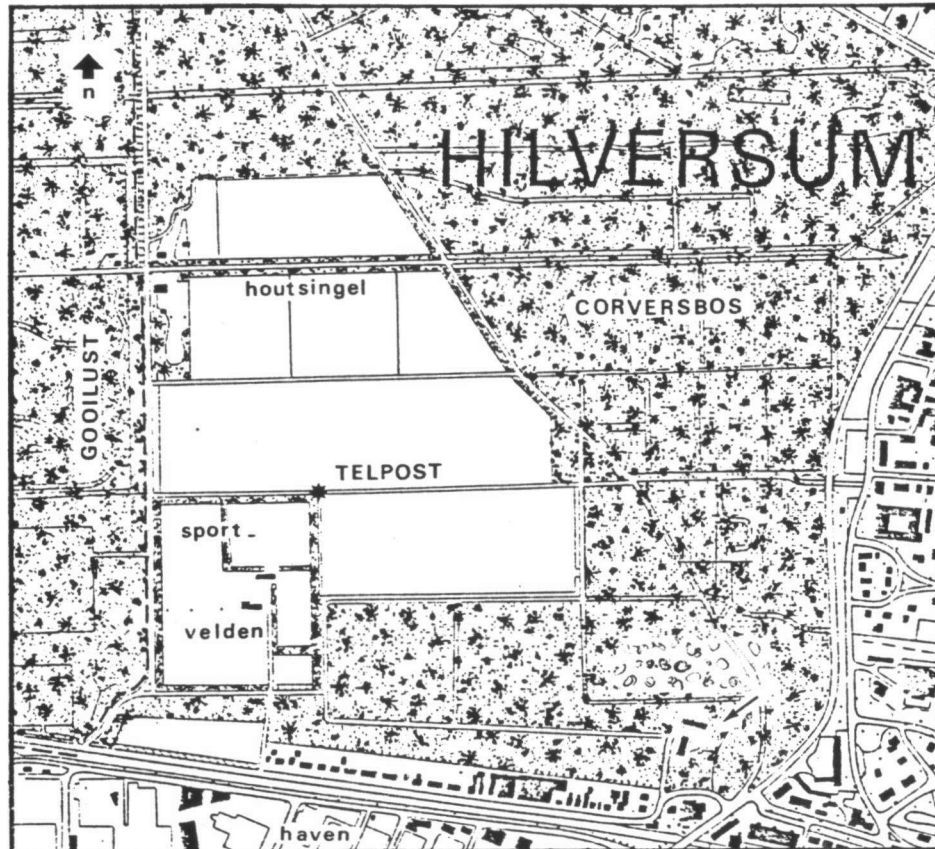
Regen

Vogels kijken doe je met je ogen en je oren, in principe eerst met het blote oog en daarna met een kijker, maar er zijn gasten bij, die volgens mij met dat ding vergroeid zijn en vogels kijken met hun neus. Weer of onweer, we gaan gewoon tellen en we tellen dus in storm en regen, mist en sneeuw en tijdens zonneshijn. Het weer is eigenlijk een soort rode draad door deze lezing, want het ligt eraan hoe de pet van de vogelaar staat. Als het zonnig weer is, dan ga je snel je

bed uit, je begint op tijd en als het zonnig is, zie je ook veel meer. Als het helder is, dan trekken de aalscholvers, dat weten we. Het is heel prettig als het goed weer is, dat scheelt ook in temperatuur.

Je kunt ook wel eens regen verwachten, en dat kan erg lastig zijn. Een regenbui is op zich niet erg, zeker als hij bij noordwestenwind doorkomt. Dan kan zo'n regenbui zelfs voor enige stuwing zorgen, zodat een aantal verspreide groepen gaan klonteren en zichtbaar worden boven de telpost. Maar u begrijpt wel, dat als je onder zo'n enorme paraplu schuilt er weinig te zien valt.

Eén van de aardigste weersomstandigheden is mist en voor het gemoed is dichte mist he-

De situering van de telpost, tussen Hilversum en 's-Graveland

TELPOST

CORVERSBOS

lemaal niet erg, want je weet dan dat er niets gaat. Maar als het grondmist is, die zeg maar zo'n tien tot twintig meter dik is en daarboven vliegt van alles en nog wat en het is juist een dag waarop er veel grauwe ganzen gaan, dan zit je aardig in de penarie. Dat is niet leuk en ook is het niet leuk, als het de nacht van tevoren geregend heeft. Ook in de maand oktober, als er heel veel trek is en je een nacht flink regen hebt gehad, een paar uur regen zelfs, dan zie je de dag erop heel erg weinig, zelfs op een zonnige dag. Dat komt, doordat de vogels heel erg nat en heel erg koud zijn geworden en eerst moeten opwarmen. Het komt regelmatig voor, dat een vink, die toch een tamelijk vroege doortrekker is, pas aan het eind van die vijf uur die wij er zijn gaat doortrekken. En dan gaan wij naar huis, we mogen dan niet langer staan, anders zijn de gegevens niet meer vergelijkbaar, die discipline hebben we onszelf opgelegd. Heeft het die nacht geregend, dan kunnen we voor een aantal soorten wel naar huis, maar gelukkig blijven we wel staan, het is gewoon gezellig meestal als je zulke leuke plaatjes ziet. De temperatuur is uiterst belangrijk, niet alleen voor de teller en de aard van zijn voeten, want als het koud is, is het natuurlijk akelig, maar we weten onderdehand wel hoe we ons daarop moeten kleden. De eerste sneeuwbuï kondigt zich aan, dat geeft heel spannende momenten. Vaak krijg je dan ganzen en leuke roofvogels. Koude is vaak één, maar als je kijker koud is, dan kun je denk ik het allerbeste naar huis gaan.

over de zon gehad, bewolking, regen en temperatuur, maar de wind is de allerbelangrijkste factor binen het vogeltrekgebeuren. Relatie vogeltrek en wind is tamelijk belangrijk. We hebben niet alleen te maken met de periode, het seizoen en de maand en de week, wanneer een vogel vertrekt en in grote aantallen door gaat, we hebben ook te maken met windrichting. Als we nu alle windrichtingen op een rijtje zetten en we plaatsen daar alle vogels bij dan krijgen we een heel aardig beeld van hoe de trek verloopt, beide zowel windrichting als seizoen. Ik zal daarbij ook wat karakteristieke vogels noemen, die voor de telpost van belang zijn.

Als je bijvoorbeeld geen oostenwind hebt tussen juli en november, ondenkbaar maar het zou voor kunnen komen, dan weet je wel zeker, dat je geen kieviten hebt. Want kieviten komen bij ons door tijdens oostenwind. Een schrale wind, even een vleugje vorst of als het in oost-Europa een keer gesneeuwd heeft, dan hebben wij bij oostenwind kievitentrek. Heb je steeds zuidwestenwind of noordwestenwind, dan kun je het vergeten. Dat is een voorbeeld hoe vogels reageren op windrichting. Noordwestenwind is tamelijk interessant, je hebt dan vaak interessante vogels zoals visarend en zeevogels, vooral als die wind een beetje flink is. Noordoostenwind is tamelijk interessant, omdat de meeste trekvogels komen vanuit het oosten en het noordoosten. Scandinavië en Oost-Europa, daar moet het allemaal vandaan komen.

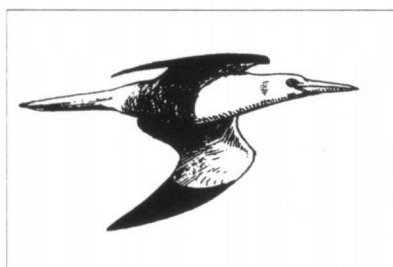
**Wind-
richting**
Dit was
het weer,
we heb-
ben het

Noordnoordoostenwind is goed voor ongeveer 23 procent van onze waarnemingen, noordoost tot zuid is 38 procent. Maar er zit een addertje onder het gras: tussen oost en zuidoost zit eigenlijk een dip, die wordt veroorzaakt, doordat dan vaak nevelig weer optreedt met regen of motregen. Westenwinden zijn ook minder leuk. Je wordt er hartstikke koud van, vaak kouder dan bij een flinke vorst en je ziet maar weinig, dus het resultaat is minimaal. Meestal komt het neer op wat meeuwen, de kokmeeuw, een soort, die de laatste jaren achteruit is gegaan, hoewel het een algemene vogel is.

Zeevogels

Kijken we naar de noordwestenwind, dat is heel erg interessant, niet alleen vanwege de vogels, maar ook landschappelijk. Je hebt vaak van die fronten, regen- of sneeuwbuïen, ligt aan de tijd, een prachtig kleurspektakel. Noordwestenwinden brengen vogels mee van Noorwegen of Scandinavië als geheel, die richting Engeland willen trekken. Noordwestenwinden drijven deze vogels naar de kust en als de vogels doorvliegen omdat ze een beetje in de war zijn of ze willen bij het bereiken van de kust hun route weer opnemen naar het noordwesten en dan naar het westen, dan komen ze over de telpost.

Het gaat om koperwieken bijvoorbeeld, die doen het heel hevig op de noordwestenwind, maar ook zeevogels, bijvoorbeeld eenmaal de Jan van Gent. Zeldzaam natuurlijk, we hadden hem bijna gemist. U gelooft het niet, tamelijk laag vloog ie over. We stonden met zijn zessen en toen zei opeens iemand: "Hé, daar gaat een Jan van Gent". We zaten met z'n allen net koffie te drinken en net voor ie verdwenen was, hadden we hem toch nog te pakken, gelukkig. Ook

Jan van Gent Tekening: Ronald Sinoo

een kleine jager hebben we een keer gezien. Zeer de moeite waard. Noordwestenwind: heel spannend weer. Visarend maar ook slechtvalk of een aantal andere roofvogels zijn dan te zien. Karakteristieke vogels zoals de aalscholvers nemen sterk toe. Het absolute totaal dat we werkelijk gezien hebben in tien jaar is 57598 aalscholvers. Dus als u dat door tien deelt komt u ongeveer op 2700 vogels per jaar. Het kan zijn, dat je wel 6.000 of 8.000 vogels in een jaar ziet en het volgende jaar heel weinig, dat komt inderdaad heel vaak voor. Dus aalscholvers zijn bij ons een heel karakteristieke soort, we zitten er echt op te wachten in deze tijd als het helder is. Koperwieken ook met noordwestenwind, tamelijk karakteristieke vogel, we zien er gemiddeld 4200 per seizoen. Soms zien we er echter wel 10.000. Nou, als je 10.000 koperwieken in vijf uur ziet en daarnaast ook nog het nodige andere spul, dan raak je behoorlijk in de war, zeker als je vergissingen maakt met andere soorten. Dat komt regelmatig voor als een koperwiek met een veldleeuwerik en een spreeuw samenvliegt in grote wolken en verweg.

Ganzen

Noordoostkant, dan wordt het zeker interessant vanwege de grote aantallen en ook het aantal soorten neemt dan beduidend toe. De grauwe gans begint al vroeg in augustus, we hebben wat voortrek richting het noor-

den, bijvoorbeeld in juli richting Flevopolder, maar grote groepen, die komen vanaf eind augustus. Dan trekken ze door tot aan november, maar de meesten zijn in oktober al geweest, dus we moeten aanwezig zijn op de goede ganzendagen.

De kolganzen komen daarna, de eersten beginnen half oktober al een beetje binnen te druppelen en tot in november zien wij kolganzen. Het gaat hier om de aantallen, het gaat echt om vele duizenden kolganzen, mits het jaar goed is, want niet elk jaar is hetzelfde. Het kan best zijn, dat het heel lang warm blijft in Scandinavië en Oost-Europa en dat die beesten dus geen drang hebben om weg te trekken.

Brandganzen komen daarna, 20 november is echt een datum die u in de gaten moet houden, want rond die datum kunnen wij de eerste brandganzen verwachten. Het gaat maar om een klein aantal en de meesten kunnen alleen maar door onze speciale grote oranje kijker gezien worden, want de meesten gaan boven het Naardermeer.

Natuurlijk ook roofvogels met noordoostenwind, we hebben het geluk, dat er in het noordoosten ook een aantal heidevelden ligt waar thermiek ontstaat, waarboven roofvogels kunnen gaan schroeven, daarna zeilen ze af richting west-noordwest. Dit zijn ruigpootbuizerds, tamelijk zeldzaam bij ons en verder gewone buizerds. Ik denk ook, dat we voor roofvogels op een slechte plaats zitten. Als we wat meer zuidelijk of iets oostelijker zouden zitten zou dat beter zijn, omdat die beesten meer vanuit de Veluwezoom of de Utrechtse heuvelrug hun route volgen. Daarnaast, omdat we omstreeks het middaguur ophouden en de meeste roofvogels na de middag doortrekken. Dus wanneer het echt warmer is ge-

worden, dat is uit andere tellingen ook wel gebleken.

De houtduif is een tamelijk karakteristieke vogel, de laatste jaren is ie algemeen geweest. Met houtduiven is iets bijzonders. Het is een vogel, die vanuit het oosten komt, vanuit Scandinavië ook, heel Scandinavië stroomt leeg wat de houtduiven betreft, het is daar een zomervogel, net als bij ons bijvoorbeeld de fitis. Het is heel vreemd, maar het is zo en al die vogels gaan dus bij ons door. Eigenlijk hebben ze een route, die oostelijk van het Gooi ligt.

U begrijpt wel dat het voor ons als tellers een moeilijke soort is, de houtduif. Is dat nou een trekvogel of een broedvogel, want tot in november kun je ouders met jongen zien of ouden met voer zelfs. De akkers trekken natuurlijk ook heel wat beesten aan als het gaat om fourageren.

Zangers

Noordoostenwind brengt ook heel aardig wat zangers. In augustus, september hebben we met de roodborst te maken, met roodstaarten en roodborsttapuiten, ze zitten allemaal in de singels en de mais. Echt moeilijk om te zeggen, zeker als het juli of augustus is, horen die beesten hier of gaan ze door? Wij noteren ze altijd wel, puur om een beeld te krijgen van hoe dat over het seizoen verspreid is. Wanneer zie je de eerste en wanneer de laatste?

Geldt ook voor de spreeuw, maar dat is een ander geval. De spreeuw is wel een karakteristieke soort, maar wel een soort die afneemt. Nu zult u zeggen, hoe kan dat in hemelsnaam bij zo'n algemene soort? We kunnen dat na tien jaar trektellen natuurlijk nog niet hardmaken, maar we vermoeden wel, dat dat het geval is en ik geloof zelfs dat in Europees verband al is

aangetoond, dat spreeuwen achteruit gaan.

Spreeuwen trekken vooral west en dat gaat snel, vooral als dat een wolk betreft. Want ze trekken in front, dus niet in een lijn, een reut, maar in een front. En dat front kan zich van horizon tot horizon uitstrekken. En aangezien we te maken hebben met bos en de aarde nog steeds rond is, gaan die groepen dus achter die bosrand langs en dan mis je een groot deel als je niet snel genoeg bent. Maar als je met zijn zessen bent kun je een aardige schatting maken.

De vink is ook een karakteristieke soort, die komt elk jaar heel veel voor en de laatste jaren zien we hem steeds vaker. Het komt voor dat we dagen hebben met 10.000 vinken of seizoenen met 14.000 vinken. Dat zijn eigenlijk aantallen die thuis horen op de Veluwe of Oost-Nederland, maar die komen dus ook in het midden van het land en in het vergeten Gooi terecht.

We hebben geen vinkenloze jaren, maar wel jaren, waarbij je er maar 2.000 ziet. Bij noordoostenwind komen allerlei leuke beesten door, bijvoorbeeld de

kneu. De kneu is misschien wel een gewone soort, maar ik vind de kneu een tamelijk leuk beest. Heel leuk vliegbeeld, vaak gezellig in een groep doortrekkend. We hebben duidelijk kneu-periodes, die periodes betreffen ongeveer twee weken. Dat geldt ook voor veldleeuweriken. Dus een heel korte periode, waarin je de kneuen moet hebben, anders heb je ze gemist.

De kneu is een akkervogel, die duidelijk achteruit gaat, niet alleen als broedvogel, maar ook als trekvogel. Ze hebben het slecht, het is een vogel uit Oost-Europa, maar toch zijn we blij, dat we ze regelmatig en nog steeds zien.

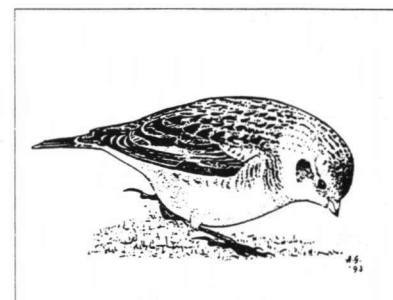
Sneeuwgorse

Met noordoostenwind krijgen we half-eind november al de sneeuwgorse, ik denk dat we dat verdiend hebben! Het is een heel leuke soort. We hebben nog wel andere gorzen ook, maar een sneeuwgorse valt natuurlijk direct op in een groep leeuweriken of zomaar alleen. Gaan we naar oostenwind dan wordt het natuurlijk nog interessanter. We hebben dan heel veel soorten, mooie trek noem ik dat. Blauwe reigers zie je overvliegen, een beetje sloom met soms een lange nek of een korte, maar als ze zo in V-vorm overvliegen, dan vind ik dat een heel mooie trek. Ik hoorde zelfs over een groep van 19 deze zomer, dat vind ik echt spectaculair. Geen grote aantallen, maar toch heel mooie beelden.

Met oostenwind zien we ook roofvogels. De bruine kiekendief neemt af, elk jaar zien we er minder. Ik geloof dat we er dit jaar zelfs niet een gezien hebben. Tamelijk verbazingwekkend, als we zoveel bruine kiekens hebben in de Flevopolder, maar dat loopt ook terug.

Blauwe kiekendief wordt ietsje algemener dan de bruine kiek, althans we zien hem vaker. Echte wintervogel, eind oktober met oostenwind. Dat geldt ook voor duikeenden, vooral kuifeendjes, meestal volgen deze de route over de Vechtstreek. Oostenwind wordt natuurlijk bijzonder interessant, want niet alleen de kieviten, maar ook de kraanvogel kan dan doortrekken bij oostenwind. Let op: 5 November, schrijf dat maar in uw agenda, dat is een heel belangrijke datum voor de kraanvogel. Als je dan oostenwind hebt even ervoor of erna, dan altijd je oren gespitst houden zo rond het middaguur, dan heb je inderdaad kans op kraanvogels. Het is ons helaas maar een keer gelukt. De kievit, ook erg leuk, omdat je daar altijd op kunt wachten. Als het wat vriest of liefst sneeuwt in Oost-Eropa en dan met wat oostenwind op de telpost staan, dan heb je grote groepen en dan gaat het om een paar duizend vogels gemiddeld per jaar.

Veldleeuwerik is wel heel erg karakteristiek. Je kunt een jaar hebben van 10.000 beesten en zoals in 1993 van bijna 80.000, dat zijn heel interessante dagen op de telpost. Ik denk zelfs, dat dit heel normaal is voor de veldleeuwerik. Ik denk dat we er geweldig veel missen omdat het een lastige soort is om waar te nemen. Ze zijn bijzonder snel en bijzonder hoog in fronten.

Sneeuwgorse Tekening: Arnold Gronert

Zuidenwind

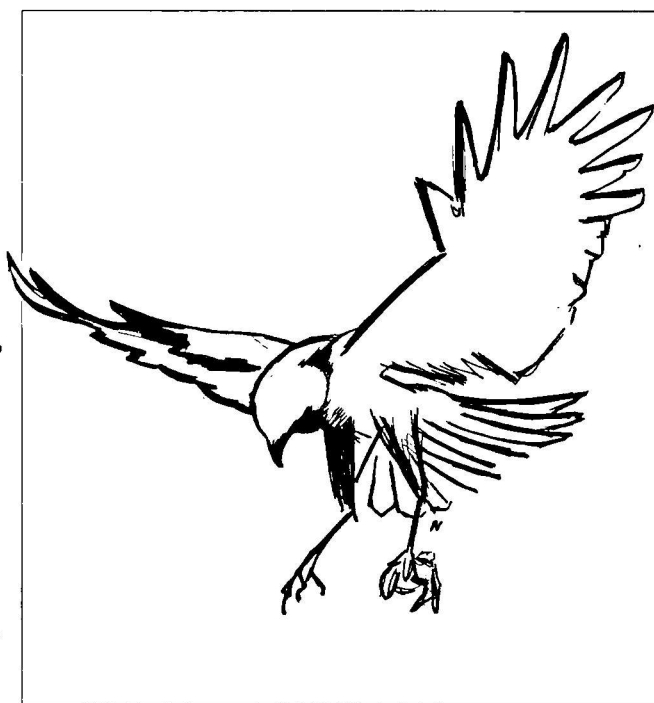
Komen we bij de zuidenwind, zuidwestelijke wind, zwoele winden, hoge temperaturen, jasje uit en toch wel interessant. We hebben wat lepelaars elk jaar uit het Naardermeer of de omgeving daarvan, Flevopolder en de Waddeneilanden waarschijnlijk, die vooral met zuidenwind doortrekken. Het zijn maar kleine aantallen, maar toch is het leuk. En wat mediterrane soorten, zoals een rode wouw. We zien ze verbazend weinig, maar het zijn toch beesten, die gestuwd kunnen worden door de zuidenwind. Roodstaartzwaluw, maar een keer gezien overigens, maar die zie je dan toevallig wel bij zuidenwind. Het blijven soorten, die bij een goede zuidenwind naar Nederland toegaan, tegen de normale wind in en dan door ons gezien en met grote letters opgeschreven worden.

Gierzwaluw is een karakteristieke vogel, omdat juist als we beginnen zo 17 juli ongeveer, dan hebben we meteen een heleboel vogels. Dat is leuk, want dat stimuleert en dan blijven we de rest van de tijd ook gewoon zitten. Op sommige dagen dan heb je zomaar opeens 2000 gierzwaluwen en op sommige dagen dan heb je helemaal niks. Dus wel een warrig verloop, omdat die beesten alleen maar gaan in de tweede helft van juli en voor de rest eigenlijk afwezig zijn. Begin je in augustus, dan heb je pech, dan gaan ze niet, dan zijn ze al weg. Een heel belangrijke

datum voor de gierzwaluwen is 31 juli. Dan zijn de meeste kolonies al verlaten, voor die tijd gaan al een heleboel beesten weg, dat kunnen we hier dus mee aantonen.

We mogen ook heel graag ortolanen lokken, maar dat is de afgelopen tien jaar nog niet gelukt.

Geelgorzen, heel gek is dat, die zien we alleen als het regent. Heel weinig ook trouwens. We zien op de telpost, naast de gewone soorten ook wel invasiegasten, die vaak een heel gek warrig verloop hebben. Niet te voorspellen bijna. Dan gaat het om notenkrakers en pestvogels maar ook om de kruisbekken. Kruisbekken, daar is iets bijzonders mee aan de hand, want die trekken bij volle maan en niet 's nachts, nee, gewoon overdag als het dus volle maan is. Dat is vooral gezien in 1990, toen pakweg 2100 van die kruisbekken doorvlogen, een heel belangrijk jaar voor kruisbekken in Nederland. In heel Nederland zijn er waarschijnlijk twee miljoen doorgetrokken vanuit Scandinavië en daar hebben wij een staartje van meegepikt. Dit jaar is er ook een kleine invasie. Dat is voorspeld en het is ook uitgekomen. En dat is het leuke ervan, dat je van een invasievogel, die toch erg onberekenbaar is, toch nog enige regelmaat kunt verwachten.

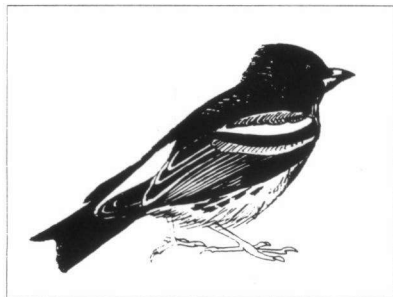

Bruine kiekendief met konijntje

Tekening: R. Velkamp

Conclusie

Waar komt het allemaal op neer? Wat zijn de totalen als het gaat om soorten en aantallen? Gemiddeld 105 soorten per jaar. Dat is tamelijk veel voor een telpost in dit deel van het land. Maar dat kan wisselen van 80-110 soorten per seizoen. Het is heel gevarieerd: naast de bekende soorten ook steltlopers, eenden en roofvogels. Het totaal van de soorten, gezien op de telpost in het Corversbos is 167. Als u voor soorten aantallen leest, dan is het duidelijk, dat dezelfde piek, die ook in de soorten zit, terugkomt in het aantal. Dat is ongeveer 60.000 vogels per seizoen, dus per herfst en in 1990 staat 120.000 vogels, gezien tijdens veertig dagen. U begrijpt dus, dat we daaruit kunnen concluderen, dat we een absoluut getal hebben genomen. U kunt dan een berekening maken over de periode half juli - eind november, wat er werkelijk is doorgevlogen.

Keep